

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

17. Dies Junii. Multi sunt, quos magis puderet in oratione fecisse barbarissimum, contra regulam Prisciani, quàm protulisse mendacium in suo sermone, contra regulam Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Junius. *Tessera.* 463
est beatissimis in cœlo seges immensæ lætitiae , sequi voluntatem Dei? Eja jam nunc incipe facere, quod facturus es semper per omnem æternitatem, si felicem illam consequaris. In perpetua illa felicitate nunquam exequaris voluntatem tuam, semper divinam: factum aliquando, quod olim facturus es semper. Fac hodie propter Deum , quod gaudebis te fecisse , quamdiu erit Deus. Tua ergo voluntas ejus voluntati in omnibus fasces submittat. Itaque
Dic, ipse ut valeas, nolo, voleque vale.

17. DIES JUNIL.

Multi sunt , quos magis puderet in oratione fecisse barbarissimum , contra regulam Prisciani , quam protulisse mendacium in suo sermone , contra regulam Christi. *S. Richard. de S. Vict. in Benjam.*
c. 46.

Respectus humani spernen-
di.
I. **H**ic aculeos exero in pudorem planè barbarum, qui non in lingua quidem Tulliana , sed in vita Christiana est maximus barbarismus; & quia despicio Deo , respicit homines, vocatur ab Ascetis ; Respectus humanus , qui Dei est respectus prorsus inhumanus ; quia cogit abstinere ab eo , quod vel Dei lex imperat , vel ratio suadet , vel officium monet , vel conscientia jubet. Hæc (ut utar verbis Sancti Chrysostomi)

sostomi) (a) diabolica timiditas, & satanicareverentia, multos agit in precipitum. Quia in re multum potest amicitia illa inimicissima; cum enim amicus uget, ut aut fidem fallat, aut justitiam violet, autocnusantum cætum adeat, & se in vinum ingurgitat videoas illum pudore impudenti, dum offendere immet amicum, non recusare, quo minus offendere Deum, & honestatem prodat; & id facere, quod leges omnes humanæ, & divinæ prohibent. Certè, cum iusta, & impia flagitantur, non audere negare, ei quasi Christum abnegare; & est argumentum humilis, & abjecti animi, & cereæ voluntatis, quam quilibet pro arbitrio suo in partem omnem torqueat, & velut in pompa circumducat. Cum pudor ille inauspicatus, aditum semel vitio aperuerit; innumeræ deinde fraudes, ac pestes subito exoriuntur, & nox multæ, ut furiæ concitatæ volitant, quæ virtutes omnes labefactent.

II. Cum talis ab amico malæ fidei, atque irreligioso invitabitur; ut diebus festis Christiani homini officium, & divina mysteria contemnat, jejuniū violet, de hominibus Deo sacris, deque cælitib[us] ipsis, contumeliosissimè loquatur; cum in furti, aut perjurii societatem vocabitur ad tollendas injunctæ opes, aut struendam innocentí calumniam: si præsumti qui rogant, aut necessitudine sint conjuncti, quæ pelliciendi vim habet non exiguum, aut potentes, & gratiosi sint apud viros Principes, statim dicto citius assentietur. Quid te pudet ea nolle facere, quæ oportet te pudere vel cogitare? pereat malus pudor, ne tu malè pereas. Tum maximè pendendum fuit, cum pudenda faceres, & æterni

(a) Serm. I. de divers.

igno-

Pars

Junius. *Tessera.* 465

ignominia vindicanda : pudere autem nunc in malis eluendis, & concilianda Numinis amicitia, summa est dementiae, & præposteræ verecundiæ. Hinc si quis tortè pietatem impiè irrideat, & virtutes Christianas; animo commoventur, remittunt pia propria, arma innocentiae deponunt, è corona honorum operum plurimos sibi avelli, & decuti flores patiuntur. O inauspicata hanc verecundiam, deferitur in templis piè precantium religio ; domi modestia : in convivis, vini moderatio; in sermone, decor; in actionibus honestas ; Sacramentorum laudabilis usus aboletur. Hoc est indignè Christum erubescere, & averti à parentis optimi reverentia, ob linguam è luto, & argilla factam, & stygio imbutam veneno, & in Deum armatam.

III. Caveamus illa, quæ à Christo traduntur, humanis rationibus oppugnare ; ut si remittendis injuriis, prætermittendis voluptatibus, contemnendis divitiis, honoribus, delitiis aditum in cælum aperiri contenderit, non repugnemus, neque illud continuò objiciamus : Quo ore in conspectum hominum prodire audeam, si tantum in existimatione mea vulnus acceperim ? si tam insigniter mihi factam injuriam, inultam, impunitamque dimittam ? Quid illi homini opus est vita, qui non summam dederit operam, ut semper inter suos procedat, divitiis, & honoribus longius ? Etenim nullo hîc in loco, nullo in numero erit. Non, inquam, his, aut similibus rationibus, Christi dicta refellamus : verùm ius assensionem nostram paratisimus præbere, & ingenii nostri fasces submittere : nec assentiendo improbis, Christi doctrinam improbemus, nec flammis improbi. Si-

Pars II.

Gg

mus

mus memores illius, quod Dei instinctu pronuntiat. Junius
vit D. Zenon: *Sine sacrilegio non potes placere sacrilegio.* Junius
Qui quis placere Deo cupit; impiis displaceas, conch
necesse esse. Quid! plurisne tibi erit, ut Deo dis- gento
ceas, unius humunculi rauca vacula, dunda
placeas, ratio, conscientia, Dei minæ, pronosticatio
ctorum Patrum monita, Sapientium consilia, des, ni
cælestis curiæ judicium? Tu times sperni ab homi- festuci
qui sœpè est servus peccati, mancipium diaboli- adeo b
non times sperni à Deo? Deus ille gloriæ, & M
statis, pro te tot probris, & contumeliis affectur. tent, in
tu verò ne verbulum ullum, pro illo possis pati- quod e
tibi hoc certum, & fixum, quod monet Poëta: struend
amplia
mens h
tit, volu
percipi
tus hor
faculta
terra, v
II.
nes à te
(a) Ext
non tib
terra c
terrali
rasper
non cog
promiss
terreni
devorat
siper
quantit
(A)

Factum factori summo præponere noli.

18. DIES JUNII.

Agrum, si mediocriter colas, possides, Junius
nimium, possideris. *Sidonius. l. 8. Ep. 8.*

Terrena bona de-spicienda. I. **P**AUCISSIMI sunt, qui ut agros; II.
qui ex agris proveniunt fructu-
ex fructibus opes possident; non cog
rimi, qui ab illis possidentur. H
nimius erga seu naturæ fragilia, seu fortunæ
bona, affectus; est maximus in Dei obsequio de-
ctus. Non ad illum finem, fictus est homo, ut co-
rationes suas humili defixas habeat, ut magnis
villas ædificet; ædes in urbium morem exstruat,
fertas signis, atque picturis, Attalicis vestibus, 21
(A)